

Copilărie

Am avut și am o copilărie tare fericită, așa cum ar trebui să aibă toți copiii!

Prietena mea cea mai bună se numea Amira și făceam totul împreună, nimic nu ne putea despărți. Ne plăcea foarte mult să ascultăm povești citite de mama, iar preferată noastră era "Scufița roșie". Când ascultam povestea ne plăcea să mâncăm pufuleți și să bem ceai. Ne jucam cu păpușile, mergeam cu bicicletele, ne dădeam cu rolele și eram foarte cuminiți. Eram colege de bancă și mergeam împreună la școală, făceam temele împreună și o ascultăm pe doamna învățătoare.

Timpul a trecut și am ajuns în clasa a patra, iar Amira s-a mutat din satul meu, pentru că părinții ei au primit alte locuri de muncă, ea urmând să meargă la o școală din oraș. Eram devastată, credeam că nu ne vom mai vedea niciodată! Dar amândouă ne-am făcut promisiunea că ne vom vedea în fiecare săptămână și nu ne vom abandona prietenia. Ne-am ținut de promisiune și ne vedeam în fiecare săptămână, când ea venea la bunicii ei din sat sau când mergeam eu la ea. Prietenia noastră a rezistat! Ne împărtășeam experiențele, ce făcea fiecare la școală și aflam lucruri noi una de la cealaltă. Vom rămâne prietene mereu!

Copilăria îți poate aduce prietenii pe viață, dacă știi să ai grijă de ele!

„Copilărie”

eleva NICOARĂ ELENA

clasa a IV-a

prof. înv. Gălățanu Gabriela, cadru didactic îndrumător
Școala Gimnazială Nr. 1 Scurta (Orbeni), jud. Bacău